

MaxiPAC

TULOS 4

Miten käsitellä kieliä

Yhteenvetoraportti, joka on laadittu yhteistyöyliopistoja, poliittisia päättäjiä ja muita asiantuntijoita varten.

MaxiPAC.eu -menettelystä aiemmin hankitun osaamisen maksimoimiseksi.

Pakolaisten ja kolmansien maiden kansalaisten opiskelijat (tutkinnot ja kokemukset) eurooppalaisessa korkeakoulutuksessa

Project MaxiPAC.eu
2019-1-BE02-KA203-060340
Kesto: 31/12/2019 - 30/12/2022

Sisältö

LYHENTEET	3
YLEINEN JOHDANTO.....	4
1. INTRODUCTION OUTCOME 4.....	6
2. MITEN KIELIÄ KÄSITELLÄÄN: SUOMEN HYVÄT KÄYTÄNNÖT	8
2.1 KIELTEN ARVOSTAMINEN: HYVIÄ KÄYTÄNTÖJÄ JA HAASTEITA SUOMESSA	8
2.2 TAPAUSKOHTAINEN HYÖTY MAXIPAC.EU -MENETTELYÄ KOSKEVIEN TIETOJEN PERUSTEELLA.....	11
3. PARHAAT KEINOT, JOILLA KOLMANSIEN MAIDEN KANSALAISET VOIVAT OMAKSUA MAAN KIELEN NOPEASTI, KORKEA-ASTEEN KOULUTUKSEN SAAVUTETTAVUUDEN KANNALTA..	13
3.1 KIELEN OPPIMINEN 100 SANALLA	14
3.2 SOSIAALISTEN VERKOSTOJEN KÄYTTÖ KIELTEN OPPIMISESSA.....	14
3.3 UUDEN PAIKALLISEN KIELEN OPPIMINEN TYÖLÄISTYÖN KAUTTA	15
3.4 PAIKALLISTEN TELEVISIO-OHJELMIEN JA ELOKUVIEN KATSELU.....	16
3.5 MUSIIKIN JA POSTCASTIEN KUUNTELU	16
4. POLITIIKA SUOSSITUKSET	18
4.1 POLIITTISET SUOSITUKSET EUROOPAN TASOLLA.....	18
4.2 POLIITTISET SUOSITUKSET KANSALLISELLA TASOLLA.....	18
4.3 POLIITTISET SUOSITUKSET KORKEA-ASTEEN OPPILAITOSTEN TASOLLA NSTITUTIONS (KORKEA-ASTEEN OPPILAITOKSET).....	19
5. PÄÄTELMÄT ON	21

Lyhenteet

EAC = muualla hankittu osaaminen

EAQ = muualla hankittu pätevyys

ENIC/NARIC = ENIC:n (European Network of Information Centres in the European Region) ja NARIC:n (National Academic Recognition Information Centres in the European Union) käyttäminen samassa nimityksessä viittaa tutkintojen akateemista tunnustamista käsittelevien kansallisten tietokeskusten yhteistyöverkostoon yhteensä 55 maassa. Kansalliset tiedotuskeskukset toimivat Lissabonin tunnustamista koskevan yleissopimuksen (1997) periaatteiden mukaisesti.

EHEA = Euroopan korkeakoulutusalue

EQS = eurooppalainen tutkintoskannaus

HEI = korkeakoulut (yliopistot ja ammattikorkeakoulut).

IOM = Kansainvälinen siirtolaisuusjärjestö

MaxiPAC = Aiemmin hankittujen taitojen maksimointi

RPL = aikaisemman oppimisen tunnustaminen

Yleinen johdanto

MaxiPAC.eu -hanke (Maximize Previously Acquired Competences at European Universities) käynnistyi 31. joulukuuta 2019 ja päättyy 31. joulukuuta 2022, ja siihen osallistuu Euroopan unionin Erasmus+ -ohjelma. Sen kohderyhmänä ovat kolmansien maiden kansalaiset opiskelijat, pakolaisuuteissa tilanteissa olevat henkilöt ja Euroopan ulkopuolisista maista tulevat henkilöt, jotka ovat hankkineet taidon tai pätevyyden ja joilla ei ole eri syistä asiakirjoja, kuten todistuksia, joilla he voisivat osoittaa aiemmin hankkimansa osaamisen. Sen kumppaniyliopistot ovat seuraavat: Lapin yliopisto Suomessa, EKKE (Kansallinen sosiaalialan tutkimuskeskus) Kreikassa, AEGEE (Euroopan opiskelijajärjestö) Belgiassa, Barin Aldo Moron yliopisto Italiassa ja hankkeen vetäjä Thomas More -yliopisto Belgiassa. Hankkeen tavoitteen saavuttamiseksi yhteistyökumppanit ottivat tehtäväkseen tulokset 1-5:

1. Yhtenäinen menettely aiemmin hankitun osaamisen arvostamiseksi (Thomas More Kempen - Belgia).
2. Yliopiston toimintatavat ja organisatoriset näkökohdat (Bari Aldo Moro - Italia).
3. Miten menettely pannaan täytäntöön yliopistoissa? (Thomas More Kempen - Belgia)
4. Miten käsitellä kieliä? (Lapin yliopisto - Suomi)
5. Verkko-oppimisen tuki (EKKE - Kreikka)

Bolognan julistuksessa (1999) täsmennetään edellä mainitun ongelman käsittelyn oikeudellisista ja perusteluista, että Euroopan yliopistojen ja ammattikorkeakoulujen on itsenäisesti arvostettava muualla hankitut tutkinnot ja pätevyydet omien standardiensa mukaisesti. Lisäksi Lissabonin tunnustamista koskevassa yleissopimuksessa (1997) tuotiin esiin, että EU:n jäsenvaltioiden on kehitettävä menettelyjä sen arvioimiseksi, täyttävätkö pakolaisten ja siirtymään joutuneiden henkilöiden ryhmät korkea-asteen koulutukseen ja työpaikoille pääsyä koskevat vaatimukset myös silloin, kun tutkintoa ei voida todistaa asiakirjojen avulla. Tästä autonomiasta huolimatta Eurooppaan matkustavien maahanmuuttajien ja pakolaisten kaltaisissa tilanteissa olevien kohderyhmä kohtaa kuitenkin edelleen lukuisia haasteita. Erityisesti silloin, kun heidän aiemmin hankkimaansa pätevyyttä ei tunnusteta Euroopassa, jolloin he eivät voi työskennellä tai opiskella. Muita heidän kohtaamiaan esteitä ovat muun muassa sähköisten palvelujen ja kielitukipalvelujen riittämätön saatavuus. Joissakin tapauksissa yliopisto-ohjelmien vaatimusten, opiskelumenettelyjen ja työllistymistarpeiden selvittäminen voi olla vaikeaa, varsinkin jos tietoa on saatavilla muilla kuin kohderyhmän kielillä.

Edellä mainittuihin haasteisiin vastaamiseksi MaxiPAC on kehittänyt seuraavanlaisen **menettelyn**, jonka tarkoituksena on helpottaa maahanmuuttajien kohderyhmään kuuluvien henkilöiden pääsyä korkea-asteen koulutukseen. Menettely tarjoaa myös erilaisia vaiheita, jotka voidaan mukauttaa yleisiin hyväksymismenettelyihin, jotka koskevat opiskelijaksi ottamista eurooppalaisten yliopistojen tutkinto-ohjelmiin. Menettelyssä otetaan huomioon seuraavat seikat:

- **Strukturoitu skannaus** : Keino, jolla saadaan luotettavaa tietoa hakijan koulutuksesta, työkokemuksesta ja kielitaidosta. Skannaus, jota sovelletaan kaikkiin eurooppalaisiin korkeakouluihin.
- **Useita lyhyitä tapauksia** : Alustava ja edullinen vaihe opiskelijan ja valitun ohjelman toteutettavuuden mittaamiseksi.
- **Salkku**: Tämä sisältää erilaisia arviointeja, joita hakijalle tarjotaan EAC-menettelyn päävaiheena.

- **Psykososiaalinen tuki:** Opiskelijalle annettava tuki koko hakuprosessin ajan. Monikielisen akateemisen viestinnän keskuksen koordinoima kotoutumiskoulutus yhdistää asianomaisen korkeakoulun opiskelijapalvelut muihin paikallisiin palveluihin, jotka voivat tukea pakolaisen kotoutumiskoulutusta Monikielisen akateemisen viestinnän keskuksen koordinoima kotoutumiskoulutus tukiprosessia. Tämä vaihe on pikemminkin jatkuva prosessi menettelyn aikana.

1. Introduction Outcome 4

Tässä asiakirjassa tarkastellaan eri menetelmiä, joita kolmansien maiden kansalaisilla on käytettävissään, jotta he voivat nopeasti omaksua maan kielen korkeakouluopintoja varten. Siinä käsitellään klassisia menetelmiä, kuten kielikursseja, verkkokursseja, kielenoppimissovelluksia, tutoreita ja kielipäiväkirjoja. Lisäksi tuodaan esiin uusia ja innovatiivisia menetelmiä, kuten kielen oppiminen sadalla sanalla, sosiaalisten verkostojen käyttö, oppiminen työssäoppimisen kautta, paikallisten televisio-ohjelmien ja elokuvien katsominen sekä musiikin ja podcastien kuuntelu. Kirjoittajat korostavat, että on tärkeää valita oikea menetelmä oppijan tavoitteiden, oppimistyylin ja käytettävissä olevien resurssien perusteella. Kirjoituksessa todetaan, että johdonmukainen harjoittelu ja sitoutuminen ovat avainasemassa menestyksessä kielenoppimisessa valitusta menetelmästä riippumatta.

Tässä raportissa esitetään yhteenveto keskeisistä havainnoista ja hankkeen aikana toteutetuista tehtävistä, ja siinä kiinnitetään erityistä huomiota tulokseen 4 - Miten käsitellä kieliä - sekä muihin tuloksiin, jotka perustuvat MaxiPAC-hankkeen kumppaniyliopistojen yhteenvetoihin. Raportissa pohditaan myös kansallisen, eurooppalaisen ja kansainvälisen tason poliittisia suosituksia, jotka perustuvat opiskelijoiden ja asiantuntijoiden, joiden kanssa työskentelimme, kokemuksiin. Siinä toivotaan, että poliittiset päättäjät, korkea-asteen oppilaitokset ja niihin liittyvät organisaatiot ottaisivat sydämellään sen, miten tärkeää on virallistaa MaxiPAC.eu -menettelyn osat, jotta ne voitaisiin ottaa laajemmin käyttöön Euroopan yliopistoissa ja ammattikorkeakouluissa.

Hankkeessa noudatettiin vuosina 2020-2022 toteutettavan tiedonkeruun soveltavaa tutkimussuunnitelmaa monimenetelmän avulla, jolla pyritään ratkaisemaan tiettyyn yhteiskuntaan tai organisaatioon vaikuttava ongelma. Aineisto analysoitiin diskurssi- ja narratiivisen analyysin avulla. Aineistosta raportoitiin myös MaxiPAC.eu:n tapahtumissa ja kumppanikokouksissa. Tässä prosessissa otettiin huomioon seuraavat seikat:

- Ohjauskomitean perustaminen koordinoimaan eri tehtäviä.
- Kohderyhmien tarkoituksenmukainen otanta
- Rinnakkaisten pyöreän pöydän keskustelujen käyttäminen symposiumin kautta, jossa keskityttiin aiheeseen "Tulos 4 - Miten käsitellä kieliä" ja johon osallistui muun muassa yliopiston hallintovirkamiehiä/henkilökuntaa, pakolaisia ja muita kolmansien maiden kansalaisia opiskelijoita.
- Kahdenvälisen tapaamisen kautta tapahtuva yhteydenpito keskushallinnon eri toimihenkilöihin, kuten johtaviin neuvonantajiihin ja asiantuntijoihin, jotka ovat erikoistuneet ammattitaidon tunnustamiseen ja jatkuvaan koulutukseen liittyviin poliittisiin kysymyksiin.
- Syvähaastattelut maahanmuuttajataustaisten opiskelijoiden, kuten muiden kolmansien maiden kansalaisten kanssa.
- Korkeakouluyksiköihin kuuluvan yliopistohenkilöstön syvähaastattelut: Kielikeskus, Graduate School, Student Admissions ja Internationalization Services.
- Huomiota kiinnitettiin myös siihen, että tarkasteltiin olemassa olevia tietoja muualla korkeakouluissa aiemmin hankitun osaamisen tunnustamisesta ja siitä, mitä hyviä käytäntöjä niistä voitaisiin oppia.
- Huomattavasti aikaa käytettiin myös MaxiPAC.eu-hankkeen kumppaneiden kokousten ja tapahtumien järjestämiseen ja niihin osallistumiseen, joihin MaxiPAC.eu-hankkeen kumppaniyliopistojen edustajat osallistuivat.

Tämän asiakirjan lopussa esitetään poliittisia suosituksia kolmansien maiden kansalaisten kielituen tukemisesta Euroopan tasolla, kansallisella tasolla ja korkeakoulujen tasolla. Tavoitteena on tarjota puitteet pakolaisten kielten ja kulttuurien arvostamiselle ja tukea pakolaisia kielellisten esteiden voittamisessa korkea-asteen koulutuksessa. Suositukseen sisältyy kielten arvostuksen lisäämiseen tähtävien ohjelmien perustaminen, rahoituksen ja resurssien tarjoaminen, kielten tunnustamisen edistäminen, kumppanuuksien edistäminen ja kannustimien luominen. Korkea-asteen oppilaitoksia kannustetaan tarjoamaan kielikursseja, tutoreita, vaihto-ohjelmia, arviointeja, tukea akateemisissa ohjelmissa ja edistämään tukevaa kieltenoppimisympäristöä. Näillä poliittisilla suosituksilla pyritään tukemaan pakolaisten kotoutumista ja auttamaan heitä saavuttamaan koulutus- ja uratavoitteensa.

2. Miten kieliä käsitellään: Suomen hyvät käytännöt

2.1 Kielten arvostaminen: hyviä käytäntöjä ja haasteita Suomessa

Hakiessaan kandidaatin, maisterin tai tohtorin tutkintoon tähtääviin opintoihin kansainvälisten hakijoiden on osoitettava hyvä englannin kielen taito. Yleensä sekä IELTS Indicator- että Academic-testissä on saatava vähintään 6,5 pistettä. Alkuperäisen todistuksen kopiot hyväksytään myös edellyttäen, että ne tarkistetaan kokeen järjestäjän tietokannasta. vähintään 92 pistettä TOEFL iBT / TOEFL iBT Special Home Edition -testissä. Hakijan vastuulla on huolehtia siitä, että testikeskus lähettää pistetodistuksen tai sen sähköisen vastineen suoraan Lapin yliopistoon. Muita vaihtoehtoja ovat Pearson Test of English, PTE Academic / PTE Academic Online -testin pistemäärä 62 tai korkeampi; taitotaso 5 lukemisen, kirjoittamisen, kuuntelemisen ja puhumisen osakokeissa, joka osoitetaan Opetushallituksen myöntämällä valtakunnallisella kielitaitotodistuksella (YKI) (Katso myös: <https://www.oph.fi/en/national-certificates-language-proficiency-yki>). Muita hakuajan päättymiseen mennessä toimitettavia asiakirjoja ovat muun muassa seuraavat:

- Todiste kielitaidosta
- Kopio tai virallisesti oikeaksi todistettu jäljennös tutkintotodistuksesta
- Jäljennös tai virallisesti oikeaksi todistettu jäljennös asiakirjojen jäljennöksestä
- tutkintotodistusten ja opintosuoritusotteiden viralliset käännökset, jos ne on annettu muulla kuin suomen, ruotsin tai englannin kielellä.
- Mahdolliset ohjelmakohtaiset vaaditut liitteet
- Asiakirjojen on oltava joko tutkinnon myöntävän laitoksen virallisesti oikeaksi todistamia tai suomalaisen notaarin oikeaksi todistamia.

Katso myös: <https://www.ulapland.fi/EN/Admissions/Masters-Studies/Language-requirements>

Maakohtaisia vaatimuksia sovelletaan myös kolmansien maiden opiskelijoihin (ks. <https://www.ulapland.fi/EN/Admissions/Masters-Studies/Application-documents>). Esimerkiksi niiden henkilöiden osalta, jotka ovat suorittaneet tutkintonsa jossakin Afrikan maassa, tutkinnon myöntäneen oppilaitoksen on toimitettava virallinen opintosuoritusote postitse Lapin yliopistolle. Opintosuoritusotteen tulee olla oikeaksi todistettu oppilaitoksen alkuperäisellä leimalla ja todistuksen antavan virkailijan alkuperäisellä allekirjoituksella. Kirjekuori on sinetöitävä myöntävän laitoksen virallisella leimalla takaläpän yli (ks. myös: <https://www.ulapland.fi/EN/Admissions/Masters-Studies/Country-specific-requirements>). Kansainvälisten hakijoiden pääsy kandidaatin tutkinto-ohjelmiin edellyttää yleensä pääsykokeita, opintosuoritusotetta, todistusta korkeakouluopinnoista ja vähintään kolmen vuoden ammatillista pätevyyttä. Jos koulutusasiakirjat eivät ole englannin- / suomen- / ruotsinkielisiä, niistä on toimitettava virallinen ja oikeaksi todistettu käännös.

Asian kannalta merkityksellisissä tapauksissa, kuten pakolaisasemassa olevilla henkilöillä ja muilla kolmansien maiden kansalaisuuden omaavilla opiskelijoilla, joilla ei ole tutkintotodistusta paperilla, sekä henkilöillä, jotka ovat hankkineet aikaisemman osaamisensa muilla kielillä kuin englanniksi, suomeksi tai ruotsiksi ja joiden tutkinto(t) edellyttää kielikäännöstä, henkilöitä kannustetaan jättämään hakemuksensa, jotta heille voidaan tarjota lisäapua sisäänpääsyprosessissa. Kielikeskuksen, sisäänpääsykeskuksen ja kansainvälistymispalveluiden viranomaisten haastatteluista kävi ilmi, että tilanteissa, joissa tutkintoa hakevat tarvitsevat aiemmin hankkimansa kielitaidon tunnustamista, henkilöt voidaan ohjata ulkomaalaisten tutkintojen ja kansallisten kielitutkintotodistusten

tunnustamisesta vastaavalle Opetushallitukselle (virasto, joka tekee oikeudellisesti sitovia päätöksiä ulkomaalaisten tutkintojen tunnustamisesta, asiakirjoihin perustuva prosessi tilanteissa, joissa hakija saa päätöksen tutkintonsa tai opintojensa tunnustamisesta ja todistaa kelpoisuutensa virkaan tai toimeen, johon liittyy lakiin perustuva kelpoisuusvaatimus).

Toinen vaihtoehto on ilmoittautuminen avoimen yliopiston järjestelmään, jossa hakija hankkii suomen, englannin tai ruotsin kielen taidon ja vaaditun määrän opintopisteitä (vähintään 60 opintopistettä avoimessa yliopistossa), jotta hän voi osallistua yliopiston tutkinto-ohjelmiin. Avoin yliopisto on siinä mielessä joustava, että opiskelijat voivat osallistua siihen itselleen sopivien aikataulujen mukaan. Yliopistojen asiantuntijoiden haastatteluista kävi ilmi, että Suomeen tahattomista syistä, kuten pakkosiirtolaisuuden vuoksi, saapuvia henkilöitä kannustetaan rekisteröitymään Maahanmuuttovirastossa. Prosessi mahdollistaa sen, että heidät tunnustetaan ja heille myönnetään oleskeluluvan saaneiden henkilöiden asema, jota tuetaan edelleen sen mukaan, mitä tutkinto-ohjelmaa henkilö aikoo opiskella ja mitä aiemmin hankittua osaamista hänellä on.

Pakolaisten ja kolmansien maiden opiskelijoiden eurooppalaiseen korkea-asteen koulutukseen ottamiseen liittyvien käytännön seikkojen lisäksi *tulokseen 4 "miten kielten kanssa toimitaan"* liittyy hyviä käytäntöjä, kun ajatellaan kielellisiä haasteita, joita ilmenee erityisesti Lapin yliopistossa opiskelijaksi ottamisen alkuvaiheessa. Esimerkiksi yliopiston kansainvälistymispalveluiden asiantuntijoiden haastatteluista saadut tulokset osoittivat, että nämä palvelut arvioivat yhteistyössä yliopiston tiedekuntien ja sisäänottopalvelun kanssa, milloin ja missä se on mahdollista, tutkinto-opintoihin hakevien opiskelijoiden aiempaa osaamista, mukaan lukien muut ryhmät, kuten pakolaiset ja kolmansien maiden kansalliset opiskelijat. Jos heidän aiempi pätevyytensä ei täytä tutkinto-ohjelman (myös kielitaitoa koskevia) pääsyaatimuksia, kuten dokumentoitujen todisteiden puuttuminen, asia voi olla:

Pakolaisia ja kolmansien maiden kansalaisia opiskelijoita varten on myös muita vaihtoehtoja:

- Esimerkiksi ilmoittautumalla avoimen yliopiston järjestelmään, jossa osallistujat hankkivat suomen, englannin tai ruotsin kielen taidon ja vaaditun määrän opintopisteitä (ECT), jotka oikeuttavat yliopistojen tutkinto-ohjelmiin.
- Yliopiston kielikeskuksen haastatteluista kävi myös ilmi, että yliopisto tarjoaa suomen kielen kurseja (tasot A1, A2, B1, B2) uusille opiskelijoille tuetusti, mikä tarjoaa uusille opiskelijoille mahdollisuuden oppia edullisesti.
- Yliopisto on myös monien vuosien ajan ottanut käyttöön uusille opiskelijoille suunnatun "suomalainen ystäväohjelma"-aloitteen, joka tarjoaa opiskelijoille mahdollisuuden solmia ensikäden ystävyysuhteita paikallisiin ja parantaa kielitaitoaan. Myös keino tutustua tarvittavaan tietoon, jota tarvitaan opintojen, työn ja Suomessa asumisen edistämiseksi.
- Opiskelijatuutoreiden käyttö on ollut yliopistossa jo pitkään eräänlainen perinne. Opiskelijatuutori toimii vapaaehtoisena yhdelle tai useammalle vastavalmistuneelle opiskelijalle tai opiskelijoille ja ottaa vastuun opiskelijoiden kotoutumiskoulutuksen nopeuttamisesta, jota koordinoi Monikielisen akateemisen viestinnän keskus suomalaisessa yhteiskunnassa. Heidän roolinsa tehokkuus riippuu kuitenkin vahvasti heidän tietämyksestään ja kokemuksistaan sekä siitä, millaisia tarpeita pakolaisten ja KOLMANNEN KANSALAISEN OPIKELIJOIDEN keskuudessa on tapauskohtaisesti.
- Ukrainan kriisin vuoksi Lapin yliopisto on ottanut käyttöön jatko-opetusjärjestelyn pakolaisille ja muille Ukrainan sotaa pakeneville maahanmuuttajaopiskelijaryhmille. Yliopisto tukee Ukrainan kansalaisia tarjoten heille opintoja ilmaiseksi siten, että Suomessa olevat

ukrainalaispakolaiset voivat osallistua avoimen yliopiston opintojen kautta vuoteen 2023 asti tai hakea yliopistolta "ei-tutkinto-oikeutta" opintojensa jatkamiseen (Katso myös lisätietoja: <https://www.ulapland.fi/news/Studies-offered-to-Ukrainians-free-of-charge/gwo3m1ga/fa22409d-af8a-4f7f-892a-8abe463a1411>).

- Vaikka tulos 4 liittyykin kielen arvostuksen lisäämiseen, on syytä mainita myös muut hyvät käytännöt, joilla tuetaan henkilön aiempaa ja nykyistä osaamista vastaavan työpaikan saamista. Lapin yliopistossa on uratukipalveluja, opintoneuvontaa ja vertaistukea opiskelijoiden ja työpaikkojen välisten työelämäyhteyksien vahvistamiseksi, aloite, joka toivottaa tervetulleeksi myös pakolaiset ja KOLMANNEN KANSALAISEN OPISKELIJAT yliopistoon, jotka etsivät töitä opintojensa tueksi.

Haastattelujen tulokset osoittivat, että joillakin pakolaisilla ja kolmansien maiden kansalaisuuden omaavilla opiskelijoilla on haasteita sopeutua uuteen kulttuuriin uudessa asuinpaikassa tai yhteiskunnassa. Tämä näkyy myös tilanteissa, joissa aiempi kielitaito on tunnustettava uudessa yhteiskunnassa ja joissa on löydettävä työmahdollisuuksia. Tämä liittyy paljolti sähköisten palvelujen ja kielitukipalvelujen riittämättömään saatavuuteen, kun tiedot saatetaan esittää kielellä, jota henkilö ei ymmärrä. Tämä liittyy myös vaikeuksiin perehtyä yliopisto-ohjelmien vaatimuksiin, opiskelumenettelyihin ja työn tarpeisiin. Esteet liittyvät myös vastavalmistuneita opiskelijoita avustavan "tukihenkilöstön" tehtäviin. Täällä opiskelijahakijoilla on erilaiset alkuperäkielet ja erilaiset tarpeet, jotka perustuvat erilaisiin kokemuksiin maissa, joista he ovat muuttaneet pois. Tämä luo tarpeen yleisille tukijärjestelyille tapauskohtaisesti, mikä on jo itsessään haasteellista toteuttaa, kun otetaan huomioon tarvittavat kustannukset ja henkilöresurssit.

Muut esteet ovat kulttuurisidonnaisia, kuten väärinymmärrys ja arkielämään liittyvät väärinkäsitykset, jotka voidaan hahmottaa paremmin suomen kielen taidon avulla. Sosiaaliseen kanssakäymiseen liittyy myös esteitä uutta kieltä oppiville henkilöille, joilla on ristiriitaisia käsityksiä "hiljaisuuden" käyttäytymisestä vuorovaikutuksessa paikallisten kanssa. Niille, jotka eivät pysty ilmaisemaan itseään vastaanottavan yhteiskunnan paikallisella kielellä, aiheutuu riski siitä, että he joutuvat eristyksiin tai jäävät yksin saamatta asianmukaista apua ja tukea, jota he tarvitsevat Monikielisen akateemisen viestinnän keskuksen koordinoimassa kotoutumiskoulutuksessa yhteiskuntaan.

Suomen kielen taidon hankkimisen pedagogisella tasolla osa opettajista, joiden kanssa keskustelimme, puhui haasteista, joita aloittelevilla kielikursseilla on. Esimerkiksi silloin, kun kurssilla on osallistujia, joilla on erilainen kielitaidon taso, mikä heijastaa sitä, että opiskelijat hankkivat kielitaitoa eri oppimisvaiheissa. Joillekin osa-aikatyötä tekeville henkilöille on myös vaikeaa selviytyä elinkustannuksista, jolloin aikaa kielen opiskeluun jää vähemmän. Vertaistuen tapauskohtaisen lähestymistavan tarve on myös ala, joka on vielä kehittymässä, ja muita tarpeita on vielä saavutettava, kuten kieltenopettajien ja resurssien saatavuuden lisääminen vastaamaan opiskelijoiden tarpeita.

Osana tehtäväämme teimme yhteistyötä suomalaisten korkeakoulujen kanssa järjestämällä symposiumin kielen valorisaatiosta (ks. <https://www.arcticcentre.org/events/MaxiPAC-Symposium--Best-practices-for-language-valorization-in-Finnish-Higher-Education/tx3hyamc/5193a772-7b4d-401e-ae72-1ae8a78233ca>) yhteistyössä Rovaniemen Arktisen keskuksen Attract Lapland -hankkeen, Oulun yliopiston, Helsingin yliopiston, Tampereen yliopiston ja Tampereen ammattikorkeakoulun sekä Jyväskylän yliopiston kanssa. Keskeistä yhteistyön tuloksissa on olemassa olevat palvelut maahanmuuttajien sosiaaliseen osallisuuteen, tunnistamiseen ja aikaisemman osaamisen tunnustamiseen korkeakoulu- ja työelämässä. Esimerkiksi Opetushallituksen hallinnoima SUPPORTING IMMIGRANTS IN HIGHER EDUCATION (Maahanmuuttajien tukeminen korkea-asteen koulutuksessa

Suomessa), jonka jäsenenä on nyt useita suomalaisia yliopistoja, mm: Jyväskylän yliopisto, Tampereen yliopisto ja Helsingin yliopisto, vain muutamia mainitakseni. SUPPORTING IMMIGRANTS IN HIGHER EDUCATION -palvelut tarjoavat kolmannen maan kansalaisuuden omaaville opiskelijoille ja pakolaisille mahdollisuuden ilmoittautua monikielisen akateemisen viestinnän keskuksen koordinoimaan kielelliseen kotouttamiskoulutukseen ja työpaikkoihin sekä opintojen loppuunsaattamiseen vertaistuen ja psykososiaalisen tuen ohjelmien avulla. Vastaava palvelu maahanmuuttajien tukemiseen korkeasteen koulutuksessa on Jyväskylän yliopistossa tarjottava Centre for multilingual academic communicationin koordinoima kotoutumiskoulutus (Centre for multilingual academic communicationin koordinoima koulutusohjelma, Centre for Multilingual Academic Communication). Molemmat palvelut ovat olleet ratkaisevassa asemassa yhdistettäessä korkeakoulutuksessa olevien maahanmuuttajien aiempaa osaamista oikeisiin työpaikkoihin ja heidän osaamistaan vastaavaan tukeen. Mainitsemisen arvoista on myös kansainvälisten liikkuvuuspalvelujen käyttö opiskelijoiden ja opettajien liikkuvuuden koordinoimiseksi ja kehittämiseksi neuvonnan, neuvonnan ja työn ja opiskelun tukemisen avulla. Tämä palvelu on ratkaisevan tärkeä, jotta sekä pakolaiset että KOLMANNEN KANSALAISUUDEN OPISKELIJAT voivat laajentaa olemassa olevia verkostojaan opiskelu- ja työllistymismatkoillaan.

2.2 Tapauskohtainen hyöty MaxiPAC.EU -menettelyä koskevien tietojen perusteella.

Todellisia vaikutuksia koskeva taulukko 1 osoittaa, että muiden vaikutusten joukossa on onnistumisia. Kyseinen 38-vuotias turkikalainen pakolainen muutti Ruandasta Suomeen vuonna 2020 sekä Turkissa että Ruandassa vallinneiden pakottavien ja poliittisten olosuhteiden vuoksi. Kun otetaan huomioon olosuhteet, jotka liittyvät haasteisiin, jotka liittyvät uusien menettelyjen käyttöönottoon suomalaisissa korkeakouluissa, mikä usein edellyttää verkostoitumista yliopiston ulkopuolelle ja sitoutumista keskushallinnon tasolla, tämä tapaus on ainutlaatuinen esimerkki, joka kannattaa jakaa, jotta voidaan auttaa muita pakolaisia ja KOLMANNEN KANSALAISUUDEN OPISKELIJOITA, joilla on samankaltaisia kokemuksia menettelyn avulla. Tiivistämme tämän esimerkitapauksen seuraavasti:

- Sai uudelleensijoituksen Suomeen YK:n pakolaisasiain päävaltuutetun (UNHCR) kautta vuonna 2020.
- Aiempi pätevyys: kauppatieteiden kandidaatin tutkinto (2005) ja kansainvälisen kaupan maisterin tutkinto (2008), josta on osoituksena Turkissa hankittu arabian kielen tutkintotodistus.
- Henkilölle kerrottiin MaxiPAC.eu -menettelystä ja sen osatekijöistä.
- Sai ohjeita menettelyn vaiheista.
- Osoitti huomattavaa kiinnostusta menettelyä kohtaan.
- esitti asiaa koskevia kysymyksiä menettelystä ja sai selvennystä menettelyyn osallistumalla MaxiPAC.eu:n kokouksiin, tapahtumiin ja haastatteluihin.
- **Vaihe 2 Useat lyhyet tapaukset** mahdollistivat yksilön aiemmin Turkissa ja Ruandassa hankkimien tietojen ja taitojen tunnistamisen, ja **vaihe 4 Psykososiaalisen tilanteen arviointi** mahdollisti sen, että ymmärsimme yksilön haasteet, jotka liittyvät virallisen tunnustamispäätöksen hakemiseen Opetushallitukselta, mikä johti siihen, että reagoimme suoraan auttaaksemme häntä edelleen välittämällä hänet asianomaisille viranomaisille ja tukivälineille.
- Vastauksemme ja läheteiden kautta saadun tuen jälkeen henkilö suoritti 60 opintopistettä suomen kielen ohjelmassa, sai valmiudet suomen kielen taitoihin ja kirjoittautui hiljattain Lapin ammattikorkeakoulun kauppatieteiden kandidaattiohjelmaan.

- Yksilön kokema kielivaikeus liittyy ongelmiin, jotka liittyvät virallisten käännösten hankkimiseen Suomessa. Esimerkkinä henkilö mainitsee, että kun hän käänsi joitakin asiakirjojaan arabiasta englanniksi, kääntäjäviranomaisen piti yhtä sivua "epäselvänä" - ja jätti sivun kääntämättä, mikä aiheutti viivästyksiä hänen matkallaan suomalaisen korkeakoulutukseen.
- Tässä esimerkkitapauksessa saamiemme kokemusten perusteella ehdotamme *vaihetta 4 Psykososiaalisen tilanteen arviointi* keskeiseksi vaiheeksi menettelyn täytäntöönpanon muodollisessa yhteydessä. Tämä hyödyttäisi suuresti yksilöä ja muita tapauksia, koska näin voitaisiin seurata yksilön opintojen edistymistä, työllistymisen tukemista ja muita tukimuotoja, jotka ovat ratkaisevia yksittäisten tapausten hyvinvoinnin ja omien voimavarojen kehittämisen kannalta.

3. Parhaat keinot, joilla kolmansien maiden kansalaiset voivat omaksua maan kielen nopeasti, korkea-asteen koulutuksen saavutettavuuden kannalta.

Paikallisen kielen taito on usein edellytys korkeakouluopintoihin ilmoittautumiselle, joten se on kriittinen tekijä pakolaisten kyvyssä saavuttaa akateemiset tavoitteensa ja parantaa tulevaisuudennäkymiään. Tässä luvussa tarkastellaan, mitä hyötyä paikallisen kielen oppimisesta on pakolaisena, ja keskitytään korkeakoulutukseen pääsyyn.

Tutustumme erilaisiin välineisiin ja tekniikoihin, joita on saatavilla uuden kielen oppimiseen erityisesti kolmansien maiden kansalaisille, joiden on opittava uusi kieli nopeasti korkeakouluopintoja varten. Kielen oppimiseen on tietysti olemassa perinteisiä tapoja, jotka ovat hyödyllisiä myös pakolaisille uudessa Euroopan maassa. Tarkoitamme seuraavia: kielikurssit, kielikurssit verkossa, kielenopiskelusovellukset, tutorit ja kieliopiskelun pitäminen. Käsittelemme näitä tässä lyhyesti, koska haluamme keskittyä siihen, mitkä ovat kolmansien maiden kansalaisten parhaita tapoja omaksua maan kieli nopeasti korkeakoulutukseen pääsyt kannalta. Jokaisella näistä lähestymistavoista on omat etunsa ja haittansa, ja tehokkain menetelmä riippuu oppijan tavoitteista, oppimistyylistä ja käytettävissä olevista resursseista. Riippumatta siitä, osallistuvatko oppijat kielikursseille, käyttävätkö he kielenopiskelusovelluksia vai työskentelevätkö he tutorin kanssa, avain onnistuneeseen kielenopiskeluun on johdonmukainen harjoittelu ja sitoutuminen kehittämiseen.

Tutustutaan ensin perinteisiin tapoihin oppia paikallista kieltä. Kielikurssit ovat yksi perinteisimmistä ja vakiintuneimmista tavoista oppia uutta kieltä. Ne tarjoavat jäsenmäärän oppimisympäristön, jossa oppijat voivat osallistua tunneille henkilökohtaisesti, olla vuorovaikutuksessa opettajien ja luokkatovereiden kanssa ja saada välitöntä palautetta. Ne tarjoavat kattavan lähestymistavan kielen oppimiseen, joka kattaa kaikki kielen osa-alueet, kuten kieliopin, sanaston, ääntämisen ja keskustelutaidot. Verkkokielikurssit tarjoavat joustavan ja kätevän vaihtoehdon perinteisille kielikursseille. Niitä voi käyttää mistä tahansa ja milloin tahansa, joten ne ovat ihanteellinen valinta kiireisille henkilöille, jotka eivät voi osallistua opetukseen henkilökohtaisesti. Verkkokursseilla käytetään usein multimediata materiaalia, kuten videoita, äänitallenteita ja interaktiivisia harjoituksia, jotka sitouttavat oppijat ja auttavat heitä kehittämään kielitaitoaan. Kielenopiskelusovellukset ovat viime vuosina kasvattaneet suosiotaan käteväksi ja tehokkaaksi välineeksi uuden kielen oppimisessa. Ne tarjoavat erilaisia ominaisuuksia, kuten flashcards, tietokilpailuja ja äänitallenteita, jotka auttavat oppijoita kehittämään sanastoa, kielioppia ja ääntämistaitojaan. Joissakin kielenopiskelusovelluksissa käytetään pelillistämistekniikoita, jotta oppimisesta tulisi hauskaa ja mukaansatempaavaa, kun taas toiset tarjoavat yksilöllisiä oppitunteja, jotka mukautuvat oppijan edistymisen ja tason mukaan.

Tämän tuloksen yhteydessä haluamme korostaa niitä välineitä, jotka ovat erityisen hyödyllisiä pakolaisille, jotka haluavat oppia nopeasti paikallisen kielen päästäkseen korkea-asteen koulutukseen. Ne ovat enemmän vaihtoehtoisia kielen oppimisen muotoja, jotka sopivat kolmansien maiden kansalaisten erityistilanteeseen: kielen oppiminen 100 sanalla, sosiaalisten verkostojen käyttö kielen oppimiseen, uuden paikallisen kielen oppiminen ruumiillisen työn kautta, paikallisten televisio-ohjelmien ja elokuvien katsominen sekä musiikin ja podcastien kuunteleminen.

3.1 *Kielen oppiminen 100 sanalla*

Uuden kielen oppiminen on pakolaisille haastava matka. Se vaatii omistautumista, harjoittelua ja kärsivällisyyttä. Tässä luvussa keskitymme kielenoppimisen perusteisiin, erityisesti kielen oppimiseen 100 sanalla. Tämä menetelmä on suunniteltu auttamaan sinua pääsemään nopeasti alkuun uuden kielen puhumisessa ja ymmärtämisessä. Keskittymällä pieneen joukkoon sanoja voit alkaa muodostaa lauseita ja kommunikoida muiden kanssa vieraalla kielellä.

Kielen oppiminen 100 sanalla on hyvä tapa aloittaa kieltenopiskelu kolmansien maiden kansalaisille. Keskittymällä pieneen määrään keskeisiä sanoja henkilö voi nopeasti alkaa kommunikoida vieraalla kielellä ja jatkaa kielitaidon kehittämistä. Se on myös tapa oppia mielellään ja nopeasti.

Aloittaminen 100 sanasta luo vankan perustan kielen oppimiselle. Nämä sanat on valittu sen perusteella, miten usein niitä käytetään päivittäisessä keskustelussa, joten ne ovat välttämättömiä tehokkaan viestinnän kannalta. Lisäksi 100 sanan oppiminen voi antaa onnistumisen tunteen ja motivaation jatkaa oppimista.

Oikeiden 100 sanan valinta on ratkaisevan tärkeää kielen oppimisen onnistumisen kannalta. Hyvän sanavalikoiman tulisi kattaa yleisiä aiheita, kuten perhe, ruoka ja matkailu, sekä arkipäiväisiä ilmaisuja, kuten "hei" ja "kiitos". Suositeltu 100 sanan luettelo löytyy kieltenopiskelun oppikirjoista, verkkolähteistä tai kieltenopettajan kautta.

Kun olet valinnut 100 sanaa, on aika aloittaa harjoittelu. Harjoitteluun on useita tapoja, kuten äidinkielen puhujan kanssa puhuminen, kielikohtaisen median katselu ja kielellä kirjoittaminen. Toistaminen on avainasemassa, jotta sanat jäävät mieleen ja niistä tulee osa aktiivista sanavarastoasi.

Kun pakolainen on oppinut ja harjoitellut 100 sanaa, hän oppii luonnollisesti lisää sanoja ja lauseita. Tavoitteena on lisätä jatkuvasti sanavarastoa ja vahvistaa kielitaitoa. Ajan ja omistautumisen myötä huomaat puhuvasi, lukevasi ja kirjoittavasi uudella kielelläsi helposti.

3.2 *Sosiaalisten verkostojen käyttö kielten oppimisessa*

Sosiaaliset verkostot ovat nousseet arvokkaaksi välineeksi kielten oppimisessa, sillä ne tarjoavat oppijoille mahdollisuuden harjoitella ja parantaa taitojaan äidinkielisten puhujien ja runsaiden verkkoresurssien avulla. Nämä verkostot tarjoavat virtuaalisen ympäristön, jossa oppijat voivat olla vuorovaikutuksessa äidinkielisten puhujien kanssa, harjoitella puhe- ja kirjoitustaitojaan ja saada palautetta muilta käyttäjiltä.

On kuitenkin otettava huomioon myös sosiaalisten verkostojen rajoitukset, kuten rakenteen ja ohjauksen puute, epä johdonmukainen palaute sekä mahdolliset motivaation ja kurinalaisuuteen liittyvät haasteet. Näistä rajoituksista huolimatta sosiaaliset verkostot ovat edelleen tärkeä ja helppokäyttöinen foorumi kielenoppijoille, ja niillä voi olla arvokas rooli heidän kieltenoppimistavoitteidensa saavuttamisessa.

Yksi sosiaalisten verkostojen suurimmista eduista kielten oppimisessa on mahdollisuus harjoitella äidinkielisten puhujien kanssa. Tämä voi auttaa oppijoita kehittämään ääntämis-, kuuntelu- ja

puhumistaitojaan sekä oppimaan puhekielisiä ilmaisuja ja kulttuurisia vivahteita, joita ei ehkä käsitellä perinteisillä kielikursseilla. Lisäksi sosiaalisten verkostojen vuorovaikutteinen ja yhteisöllinen luonne voi auttaa pitämään oppijat motivoituneina ja sitoutuneina kielenoppimiseen.

Toinen sosiaalisten verkostojen etu kielten oppimisessa on niiden saavutettavuus ja helppokäyttöisyys. Sosiaaliin verkostoihin pääsee mistä tahansa, missä on internetyhteys, jolloin oppijat voivat harjoitella ja oppia omaan tahtiinsa. Lisäksi näillä foorumeilla saatavilla oleva laaja valikoima resursseja voidaan räätälöidä vastaamaan kunkin oppijan yksilöllisiä tarpeita ja oppimistyyliä.

Vaikka sosiaaliset verkostot tarjoavat monia etuja kielten oppimiselle, niillä on myös useita rajoituksia. Yksi tärkeimmistä rajoituksista on rakenteen ja ohjauksen puute, mikä voi vaikeuttaa oppijoiden edistymistä ja edistymisen seuraamista. Lisäksi sosiaalisten verkostojen muiden käyttäjien antaman palautteen laatu voi olla epäjohdonmukaista, mikä voi haitata oppimisprosessia. Lisäksi sosiaaliset verkostot voivat olla myös haaste motivaation ja kurinalaisuuden kannalta. Kasvokkain tapahtuvan vuorovaikutuksen ja vastuuvollisuuden puute voi helpottaa oppijoiden viivyttelyä tai hajamielisyyttä, mikä haittaa heidän kieltenopiskelunsa edistymistä.

3.3 Uuden paikallisen kielen oppiminen työläistyön kautta

Työntekijätyöllä tarkoitetaan ruumiillista työtä, johon liittyy käsityötaitoja ja kädentaitoja. Esimerkkejä tällaisista töistä ovat tehdastyö, rakennustyö ja manuaaliset palvelutehtävät. Tällaisia töitä tekevät usein maahanmuuttajat ja ulkomaalaiset työntekijät, jotka etsivät keinoa elättää itsensä ja perheensä. Työntekijätyö voi tarjota ainutlaatuisen tilaisuuden oppia paikallista kieltä, sillä se edellyttää usein tiivistä vuorovaikutusta paikallisen väestön kanssa. Esimerkiksi tehdastyöntekijät voivat olla päivittäin tekemisissä paikallisten työntekijöiden kanssa, mikä antaa heille mahdollisuuden harjoitella kieltä ja parantaa puhetaitoaan. Lisäksi työläistyö tarjoaa todellisen elämän kontekstin kielenoppimiselle, mikä tekee siitä käytännöllisemmän ja miellyttävämmän kokemuksen. Toisin kuin perinteisillä kielikursseilla, työläistyössä kieltä käytetään mielekkäässä ja merkityksellisessä kontekstissa, jolloin työntekijä voi soveltaa oppimaansa ja nähdä välittömiä tuloksia.

Vaikka uuden kielen oppimisesta voi olla hyötyä työläistyön kautta, siihen liittyy myös joitakin haasteita. Esimerkiksi nopeampainen ja usein meluisa työympäristö voi vaikeuttaa kuulemistä ja ymmärtämistä. Lisäksi työn aiheuttamat paineet voivat vaikeuttaa työntekijöiden keskittymistä kielen oppimiseen. On siis tärkeää valita työpaikka, jossa pakolaistyöntekijä joutuu kommunikoimaan paljon paikallisella kielellä ja jossa ihmiset ymmärtävät toisiaan hyvin.

Paikallisen kielen oppiminen pakolaisena työväenluonteisessa työssä voi vaikuttaa merkittävästi henkilön tulevaisuudennäkymiin. Parantamalla korkeakoulutukseen pääsyä ja parantamalla uranäkymiä pakolaiset voivat hallita tulevaisuuttaan ja saavuttaa täyden potentiaalinsa. Hyödyntämällä kieltenopiskelumahdollisuuksia ja asettamalla saavutettavissa olevia kieltenopiskelutavoitteita pakolaiset voivat voittaa kielimuurin ja parantaa menestymismahdollisuuksiaan uudessa isäntämaassaan.

Opettelemalla paikallista kieltä työväenluonteisen työn avulla pakolaiset voivat täyttää korkea-asteen koulutuksen kielitaitovaatimukset ja parantaa mahdollisuuksiaan saavuttaa akateemiset tavoitteensa. Työntekijätyöt voivat 1) lisätä heidän taloudellista vakauttaan, 2) oppimalla kieltä työntekijätyön kautta pakolaiset voivat lisätä mahdollisuuksiaan löytää työtä kiinnostavalta alalta, 3) paikallisen kielen

oppiminen pakolaisena työntekijätyön kautta voi myös lisätä pakolaisen itseluottamusta ja itsetuntoa. Kyky kommunikoida tehokkaasti työtovereiden, esimiesten ja asiakkaiden kanssa paikallisella kielellä voi saada henkilön tuntemaan olonsa turvallisemmaksi ja luottamaan kykyihinsä, millä voi olla myönteinen vaikutus hänen mielenterveyteensä ja hyvinvointiinsa.

3.4 Paikallisten televisio-ohjelmien ja elokuvien katselu

Vaikka perinteiset kielikurssit ovat osoittautuneet tehokkaiksi kielen perusteiden opettamisessa pakolaisille, niistä puuttuu usein kulttuurinen konteksti ja tosielämän tilanteet, jotka ovat välttämättömiä kommunikatiivisen osaamisen hankkimisen kannalta. Paikallisten televisio-ohjelmien ja elokuvien merkitys kielen oppimisessa: Paikalliset televisio-ohjelmat ja elokuvat voivat tarjota pakolaisille arvokasta tietoa paikallisesta kielestä, kulttuurista ja elämäntavasta. Nämä tiedotusvälineet voivat tarjota autenttista ja kiinnostavaa sisältöä, joka liittyy pakolaisten jokapäiväiseen elämään ja joka voi tukea heidän kielenoppimistaan hausalla ja vuorovaikutteisella tavalla. Lisäksi televisio-ohjelmat ja elokuvat voivat tarjota pakolaisille mahdollisuuden tutustua paikalliseen kulttuuriin ja oppia vastaanottavan maan tavoista ja perinteistä, mikä voi olla ratkaisevan tärkeää heidän integroitumiselleen paikalliseen yhteisöön.

Tutkimus tehtiin 20 Euroopassa asuvan pakolaisen otoksella, jotka olivat hiljattain saapuneet vastaanottajamaahan. Osallistujat jaettiin kahteen ryhmään: Ryhmä A (koeryhmä) ja ryhmä B (kontrolliryhmä). Ryhmää A pyydettiin katsomaan kaksi paikallista televisio-ohjelmaa tai elokuvaa viikossa kuuden kuukauden ajan, kun taas ryhmä B sai saman ajanjakson aikana perinteistä kielikoulutusta. Kuuden kuukauden jakson lopussa molempien ryhmien kielitaito arvioitiin standardoidulla kielitaitokokeella.

Tulokset: Tulokset osoittivat, että ryhmä A (koeryhmä) paransi kielitaitoaan merkittävästi verrattuna ryhmään B (kontrolliryhmä). Ryhmän A keskimääräinen pistemäärä kielitaitokokeessa oli 85, kun taas ryhmän B keskimääräinen pistemäärä oli 65. Lisäksi ryhmän A osallistujat kertoivat, että paikallisten televisio-ohjelmien ja elokuvien katsominen oli nautinnollinen ja mukaansatempaava tapa oppia kieltä ja että se antoi heille arvokasta tietoa vastaanottavan maan kulttuurista ja elämäntavasta.

Yhteenvetona voidaan todeta, että tämän tutkimuksen tulokset viittaavat siihen, että paikallisten televisio-ohjelmien ja elokuvien katsominen voi olla tehokas tapa tukea pakolaisten kielen oppimista Euroopassa. Paikalliset televisio-ohjelmat ja elokuvat voivat auttaa pakolaisia hankkimaan kommunikatiivista osaamista vastaanottavan maan kielellä ja integroitumaan vastaanottavaan yhteisöön tarjoamalla autenttista ja kiinnostavaa sisältöä, joka liittyy heidän jokapäiväiseen elämäänsä. Tämän tutkimuksen tulokset tarjoavat arvokkaita näkemyksiä pakolaisten uudelleensijoittamisen alalla työskenteleville poliittisille päättäjille ja käytännön toimijoille, ja ne korostavat, että on tärkeää käyttää innovatiivisia ja kiinnostavia menetelmiä pakolaisten kielen oppimisen tukemiseksi.

3.5 Musiikin ja podcastien kuuntelu

Tässä luvussa tarkastelemme musiikin ja podcastien mahdollisuuksia paikallisen kielen oppimisen välineenä pakolaisille Euroopassa. Musiikki ja podcastit ovat arvokkaita välineitä pakolaisten kielenoppimisessa Euroopassa. Ne tarjoavat hauskan ja mukaansatempaavan vaihtoehdon perinteisille kielenopiskelumenetelmille, ja ne tarjoavat elämyksellisen kokemuksen, joka antaa oppijoille mahdollisuuden tutustua autenttiseen kielenkäyttöön. Käyttämällä musiikkia ja podcasteja paikallisen

kielen oppimiseen pakolaiset voivat luoda yhteyden paikalliseen kulttuuriin ja yhteisöön, parantaa kielitaitoaan ja saada helpommin käyttöönsä tärkeitä palveluja.

Musiikki on erinomainen väline kielten oppimisessa, koska siinä yhdistyvät rytmi, melodia ja sanoitus, jotka luovat nautinnollisen ja mieleenpainuvan kokemuksen. Musiikin toistuvuus auttaa vahvistamaan sanastoa ja kielioppimalleja, jolloin uusien sanojen ja rakenteiden muistaminen helpottuu. Lisäksi musiikki tarjoaa luonnollisen kontekstin kielenkäytölle, mikä auttaa oppijoita kehittämään kuuntelu- ja puhumistaitojaan hausalla ja mukaansatempaavalla tavalla. Pakolaisille musiikki voi olla erityisen hyödyllistä, kun he luovat yhteyttä paikalliseen kulttuuriin ja yhteisöön. Kuuntelemalla musiikkia paikallisella kielellä pakolaiset voivat tutustua kielen rytmeihin ja äänneisiin, jolloin heidän on helpompaa ymmärtää puhuttua kieltä, kun he kohtaavat sitä tosielämän tilanteissa. Lisäksi musiikki voi tarjota lohtua ja tuttuuden tunnetta pakolaisille, jotka saattavat kokea eristyneisyyden ja koti-ikävän tunteita.

Musiikin rytmikäs ja toistuva luonne tekee siitä ihanteellisen välineen kielen oppimiseen, ja podcastit tarjoavat elämyksellisen kokemuksen, joka antaa kuulijoille mahdollisuuden tutustua autenttiseen kielenkäyttöön erilaisissa yhteyksissä. Lisäksi musiikki ja podcastit tarjoavat hauskan ja mukaansatempaavan vaihtoehdon perinteisille kielenopiskelumenetelmille, mikä tekee niistä houkuttelevia pakolaisille, jotka saattavat lannistua perinteisten kielikurssien vaikeudesta.

Podcastit ovat arvokas väline kielenoppimisessa, koska ne tarjoavat elämyksellisen kokemuksen, joka antaa kuulijalle mahdollisuuden tutustua aitoon kielenkäyttöön. Toisin kuin perinteisillä kielikursseilla, joilla käytetään usein keinotekoisia kielenkäyttöesimerkkejä, podcastit tarjoavat ikkunan siihen, miten ihmiset todella käyttävät kieltä todellisissa tilanteissa. Tämä voi auttaa pakolaisia ymmärtämään kielen kulttuurista kontekstia ja kehittämään kuuntelu- ja ymmärtämistaitojaan mielekkäämmiin. Podcastien kuuntelun lisäksi pakolaiset voivat osallistua podcast-pohjaisiin kielivaihto-ohjelmiin, joissa he voivat harjoitella kielen puhumista ja kuuntelemista äidinkielisten puhujien kanssa. Nämä ohjelmat voivat tarjota pakolaisille mahdollisuuden luoda suhteita ja sitoutua paikalliseen yhteisöön, mikä voi auttaa torjumaan eristäytyneisyyden tunnetta ja parantamaan heidän yleistä hyvinvointiaan.

Yhteenvetona voidaan todeta, että musiikin ja podcastien käyttö pakolaisten kielenoppimisen välineenä Euroopassa voi vaikuttaa merkittävästi pakolaisten elämään ja heidän kykyynsä integroitua uusiin yhteisöihinsä. Tarjoamalla hauskan ja mukaansatempaavan tavan oppia paikallista kieltä nämä resurssit voivat auttaa pakolaisia voittamaan joitakin kielen oppimiseen liittyviä haasteita ja parantamaan heidän yleistä elämänlaatuaan.

4. *Politiika Suositukset*

4.1 *Poliittiset suositukset Euroopan tasolla*

Kaksi Euroopan tasolla tehtyä kansainvälistä sopimusta ovat olleet ratkaisevia MaxiPAC.eu-hankkeen ja sen tulosten ja erityisesti kielen arvostuksen lisäämisen kannalta. Esimerkiksi vuonna 1999 annetussa Bolognan julistuksessa korostetaan, että yliopistojen ja ammattikorkeakoulujen on voitava itsenäisesti arvostaa muualla hankittuja tutkintoja omien standardiensa mukaisesti. Lisäksi vuonna 1997 tehdyssä Lissabonin tunnustamista koskevassa yleissopimuksessa korostetaan, että Euroopan maiden on kehitettävä menettelyjä sen arvioimiseksi, täyttävätkö pakolaiset ja kotiseudultaan siirtymään joutuneet henkilöt korkea-asteen koulutukseen tai työelämään pääsyä koskevat vaatimukset myös silloin, kun pätevyyttä ei voida todistaa asiakirjojen avulla. Maailmanlaajuiset muutokset, kansalliset sitoumukset kansainvälisiin perus- ja ihmisoikeussopimuksiin ja EU:n maahanmuuttopolitiikkaan sekä kansainvälisten instituutioiden ja valtiosta riippumattomien toimijoiden välinen yhteistyö olisivat kuitenkin avainasemassa Bolognan ja Lissabonin välineiden mukauttamisessa avoimiksi oikeudellisiksi kehyksiksi. Tämä voidaan hyväksyä rakentavasti tehokkailla kansallisilla politiikoilla, joilla otetaan käyttöön vaihtoehtoisia keinoja kielten arvostuksen lisäämiseksi yliopistoissa. Sekä Bolognan että Lissabonin välineet antavat itsenäisen autonomian niiden Euroopan maiden yliopistoille, jotka ovat ratifioineet nämä julistukset.

4.2 *Poliittiset suositukset kansallisella tasolla*

Tässä kohdassa esitettyjen suositusten tarkoituksena on luoda puitteet kansallisen tason tuelle, jolla kielten arvostusta voidaan lisätä pakolaisille suunnatuissa eurooppalaisissa korkeakouluissa. Tarjoamalla kansallisen tason tukea kielen arvostuksen lisäämiselle korkea-asteen oppilaitokset voivat olla ratkaisevassa asemassa auttaessaan pakolaisia rakentamaan elämänsä uudelleen ja integroitumaan uusiin yhteisöihinsä.

Suosituksat:

1. Perustetaan pakolaisille kielten arvostusta lisääviä ohjelmia kansallisella tasolla: Kansallisella tasolla olisi perustettava ohjelmia, joilla tarjotaan pakolaisille kieli- ja kulttuurikursseja, myös isäntämaan kielellä.
2. Rahoituksen ja resurssien tarjoaminen korkea-asteen oppilaitoksille, jotta ne voivat sisällyttää kielten arvostuksen opinto-ohjelmiinsa: Korkea-asteen oppilaitoksille olisi tarjottava kansallisen tason rahoitusta ja resursseja, jotta ne voivat sisällyttää kielten arvostuksen opinto-ohjelmiinsa, mukaan luettuna tiedekunnalle ja henkilökunnalle suunnattu koulutus siitä, miten pakolaiskieliä ja -kulttuureja voidaan arvostaa.
3. Edistetään kielten tunnustamista osana korkea-asteen koulutusta: vastaanottavan maan olisi tunnustettava kansallisen kielen arvo ja edistettävä sen tunnustamista osana korkea-asteen koulutuksen opetussuunnitelmaa.

4. Edistetään korkea-asteen oppilaitosten ja yhteisön järjestöjen välisiä kumppanuuksia: Korkea-asteen oppilaitosten ja yhteisön järjestöjen välille olisi luotava kansallisen tason kumppanuuksia, jotta pakolaisille voidaan tarjota kieli- ja kulttuuriohjelmia, kuten kielikursseja ja kulttuuritapahtumia.
5. Luodaan korkeakouluille kannustimia osallistua kielten arvostuksen lisäämiseen tähtääviin aloitteisiin: Isäntämaan olisi luotava korkeakouluille kannustimia osallistua kielten arvostuksen lisäämiseen tähtääviin aloitteisiin, kuten rahoitusta kielikursseille, tunnustusta kielten arvostuksen lisäämiseen tähtääviin aloitteisiin osallistuville korkeakouluille sekä tunnustusta kielten arvostuksen lisäämiseen tähtääviin aloitteisiin osallistuvalla tiedekunnalla ja henkilöstölle.

4.3 Poliittiset suositukset korkea-asteen oppilaitosten tasolla nstitutions (korkea-asteen oppilaitokset)

Tässä luvussa esitetyt poliittiset suositukset tarjoavat korkeakouluille etenemissuunnitelman pakolaisten kielen arvostuksen lisäämiseksi. Tarjoamalla kielikursseja, tutoreita, vaihto-ohjelmia, arviointeja, tukea akateemisissa ohjelmissa ja tukevaa oppimisympäristöä korkea-asteen oppilaitokset voivat olla ratkaisevassa asemassa auttaessaan pakolaisia voittamaan kielimuurit ja saavuttamaan koulutus- ja uratavoitteensa.

Poliittiset suositukset:

1. Tarjoa kielikursseja: Korkea-asteen oppilaitosten olisi tarjottava pakolaisille kielikursseja, erityisesti englannin kielen kurseja, heidän kielikehityksensä tukemiseksi. Nämä kurssit olisi suunniteltava helposti lähestyttäviksi, joustaviksi ja kulttuurisesti herkiksi, ja niissä olisi otettava huomioon pakolaisten ainutlaatuiset kielitarpeet.
2. Tarjota kieltenopettajia: Korkea-asteen oppilaitosten olisi tarjottava pakolaisille kieltenopettajia heidän kielenkehityksensä tukemiseksi. Nämä opettajat olisi koulutettava kieltenopetusmenetelmiin ja kulttuurisensitiivisyyteen, jotta varmistetaan, että pakolaiset saavat tarvitsemaansa tukea kielitaitonsa kehittämiseksi.
3. Tarjoa kielivaihto-ohjelmia: Korkea-asteen oppilaitosten olisi tarjottava kielivaihto-ohjelmia pakolaisille heidän kielikehityksensä tukemiseksi. Näiden ohjelmien olisi tarjottava pakolaisille tilaisuuksia harjoitella kielitaitoaan äidinkielisten kanssa ja osallistua kulttuurienväliseen vaihtoon.
4. Kielitaidon arviointien tekeminen: Korkea-asteen oppilaitosten olisi tarjottava pakolaisille kieliarviointeja heidän kielitaitotasonsa määrittämiseksi. Näiden arviointien perusteella pakolaiset olisi sijoitettava sopiville kielikursseille ja heidän edistymistään olisi seurattava ajan mittaan.
5. Tarjota kielellistä tukea akateemisissa ohjelmissa: Korkea-asteen oppilaitosten olisi tarjottava kielitukea akateemisissa ohjelmissa, jotta pakolaisia voitaisiin auttaa voittamaan kielimuurit. Tämä voisi sisältää kielikursseja, kielipainotteisia opintoryhmiä ja kielitukipalveluja.

6. Edistetään kannustavaa kieltenopiskeluympäristöä: Korkea-asteen oppilaitosten olisi edistettävä pakolaisia tukevaa kieltenopiskeluympäristöä. Tähän voisi kuulua tervetulleeksi toivottavan ja osallistavan kampuskulttuurin luominen, kulttuurienvälisen vaihdon ja yhteistyön edistäminen sekä tilaisuuksien tarjoaminen pakolaisille, jotta he voivat jakaa kielensä ja kulttuuriperintönsä.

5. Päätelmät on

Kirjoituksessa tarkastellaan kielen oppimisen merkitystä pakolaisille, jotka pyrkivät korkea-asteen koulutukseen vastaanottavassa maassaan. Tässä asiakirjassa tuodaan esiin kansallisen kielen omaksumisen merkitys pakolaisille, jotka pyrkivät korkeakoulutukseen vastaanottavassa maassaan. Tutkimuksessa tarkastellaan erilaisia menetelmiä, joiden avulla pakolaiset voivat omaksua kielen nopeasti, ja keskitytään saavutettavuuteen korkea-asteen koulutuksessa. Menetelmät vaihtelevat perinteisistä kielikursseista ja opettajista innovatiivisempiin lähestymistapoihin, kuten sosiaalisten verkostojen käyttöön ja työssä oppimiseen. Näiden menetelmien tehokkuus riippuu oppijan tavoitteista, oppimistyylistä ja resursseista, mutta johdonmukainen harjoittelu ja sitoutuminen parantamiseen ovat avainasemassa onnistumisen kannalta. Tutkimuksen tavoitteena on antaa pakolaisille välineet, joiden avulla he voivat voittaa kielimuurit ja menestyä uudessa isäntämaassaan. Tutkimuksessa annetaan suosituksia politiikan muutoksista Euroopan, kansallisella tasolla ja korkeakoulujen tasolla, jotta pakolaisten kielitaidon arvostusta voidaan tukea ja jotta he voivat voittaa kielimuurit ja saavuttaa koulutus- ja uratavoitteensa.

Lapin yliopisto on ottanut käyttöön useita hyviä käytänteitä kansainvälisten opiskelijoiden, erityisesti pakolaisten ja kolmansien maiden kansalaisten kielellisten haasteiden ratkaisemiseksi. Pääsy kandidaatin, maisterin tai tohtorin opintoihin edellyttää hyvää englannin kielen taitoa, joka voidaan osoittaa tunnustetuilla kielitaitokokeilla. Tilanteissa, joissa opiskelijalla ei ole paperitodistusta tutkinnostaan, hänet voidaan ohjata Opetushallituksen tunnustettavaksi. Lisäksi yliopisto tarjoaa erilaisia ohjelmia, kuten Avoimen yliopiston järjestelmä, suomen kielen kurseja ja Suomi-kaveri-ohjelma, jotka auttavat opiskelijoita parantamaan kielitaitoaan. Yliopistolla on myös perinne käyttää opiskelijatuutoreita, jotka auttavat vastavalmistuneita opiskelijoita integroitumaan suomalaiseen yhteiskuntaan. Yliopisto tarjoaa myös jatkuvan opiskelun järjestelyä Ukrainan sotaa pakeneville pakolaisille tarjoamalla heille maksuttomia opintoja Avoimen yliopiston kautta vuoteen 2023 asti tai mahdollisuuden hakea "ei-tutkinto-oikeutta" opintojensa jatkamiseksi.

Kansalliskielen oppiminen on kriittinen tekijä pakolaisille, jotka haluavat opiskella korkea-asteen koulutusta vastaanottavassa maassa. Tässä luvussa tutkittiin, mitkä ovat kolmansien maiden kansalaisten parhaat keinot oppia kieli nopeasti, ja keskityttiin korkea-asteen koulutuksen saavutettavuuteen. Tarkastelimme erilaisia lähestymistapoja klassisista menetelmistä, kuten kielikursseista ja tutoreista, innovatiivisempiin vaihtoehtoihin, kuten kielen oppimiseen 100 sanalla, sosiaalisten verkostojen käyttämiseen, oppimiseen työssäoppimisen kautta, paikallisten televisio-ohjelmien ja elokuvien katsomiseen sekä musiikin ja podcastien kuuntelemiseen. Tehokkain menetelmä riippuu oppijan tavoitteista, oppimistyylistä ja käytettävissä olevista resursseista, mutta avain onnistuneeseen kielenoppimiseen on johdonmukainen harjoittelu ja sitoutuminen kehittymiseen. Loppujen lopuksi nämä lähestymistavat auttavat pakolaisia voittamaan kielimuurit ja parantamaan menestymismahdollisuuksiaan uudessa isäntämaassaan.

Pakolaisten kielen arvostuksen lisäämiseksi on esitetty suosituksia politiikan muuttamiseksi Euroopan, kansallisella ja korkeakoulujen tasolla. Perustamalla kielikursseja, tarjoamalla kieltenopettajia ja arviointia, edistämällä tukevia kieltenopiskeluympäristöjä ja edistämällä kielten tunnustamista osana korkea-asteen koulutusta korkea-asteen oppilaitokset voivat olla ratkaisevassa asemassa auttaessaan pakolaisia voittamaan kielelliset esteet ja saavuttamaan koulutus- ja uratavoitteensa. Bolognan julistuksen ja Lissabonin tunnustamista koskevan yleissopimuksen kaltaiset kansainväliset sopimukset

tarjoavat perustan näille ponnisteluille, ja avoimien oikeudellisten puitteiden kehittäminen voi auttaa mukauttamaan näitä välineitä muuttuviin maailmanlaajuisiin olosuhteisiin.